

בית משפט לענייני משפחה במחוז ת"א

תמ"ש 21910-02-10

תמ"ש 35645-06-11

תמ"ש 35716-06-11

תמ"ש 35695-06-11

בפני כב' השופטת אסתר ז'ייטניצקי רקובר

בעניין:

א'. (קטין)

התובעת

ש'.

ע"י ב"כ עו"ד אבי גפן

- נ ג ד -

הנתבעת

מ'.

ע"י ב"כ עו"ד לורי גייזלר

פסק דין חלקי

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22

1. לפני תביעה למזונות קטין, משמורת, הסדרי ראייה ותביעה רכושית, שהגישה התובעת כנגד בת זוגתה, שתיקרא להלן "הנתבעת", ותביעה נגדית לפירוק שיתוף ואיזון משאבים שהגישה הנתבעת כנגד התובעת.

2. עיקרי העובדות הינן:

2.1 התובעת והנתבעת, שתיקראנה להלן יחד "בנות הזוג", שייכות לקהילה ההומו-לסבית.

2.2 התובעת הינה ארט דירקטורית במשרד פרסום והנתבעת אשת חינוך בתחום הספורט, -----.

2.3 בשנת 1989 החל הקשר הזוגי ביניהן ויחד ניהלו מערכת יחסים זוגית כידועות בציבור. בשנת 1992 ערכו טקס חתונה פרטי אליו הוזמנו חברים ובני משפחה.

2.4 תחילה התגוררו בנות הזוג בדירתה השכורה של התובעת ואחר כך שכרו יחד דירה ברח' ---- בתל אביב, שנרכשה על ידן לאחר כחמש שנים.

בית משפט לענייני משפחה במחוז ת"א

תמ"ש 21910-02-10

תמ"ש 35645-06-11

תמ"ש 35716-06-11

תמ"ש 35695-06-11

בפני כב' השופטת אסתר ז'יטניצקי רקובר

- 1 במהלך חייהן המשותפים נולד לתובעת ביום 30.1.2004 בן בשם א', שייקרא להלן 2.5
2 "הקטין", בהפרייה חוץ גופית, אשר אובחן מאוחר יותר כסובל מאוטיזם ו-
3 P.D.D.
4
5 2.6 בסוף חודש ינואר 2010 נפרדו השתיים.
6
7 **3. תביעת מזונות הקטין**
8
9 **3.1 טענות הצדדים**
10
11 3.1.1 התובעת טענתה כי לידתו של הקטין הייתה מתוך רצון והסכמה משותפים
12 וכי שתיהן ראו את הקטין כבנם המשותף ועל כן על הנתבעת לשאת
13 במזונותיו.
14
15 3.1.2 הנתבעת טוענת מנגד כי התובעת היא שרצתה להרות ולשמש לבד כאמו של
16 הקטין וכי ההחלטות הנוגעות לקטין והטיפול בו התקבלו על ידי התובעת
17 בלבד, כשהתובעת מידרה כל העת את הנתבעת ולא הסכימה שתשמש כאם
18 נוספת לקטין.
19
20 3.1.3 כן הוסיפה הנתבעת וטענה כי אין בסיס משפטי לחיובה בתשלום מזונותיו
21 של הקטין.
22
23 **3.2 המקור המשפטי**
24
25 3.2.1 בנסיבות דנא, אין התובעת יכולה לחייב את הנתבעת בתשלום מזונות
26 הקטין מכוח חוק לתיקון דיני משפחה (מזונות), השתי"ט-1959.
27
28 3.2.2 סעיף 3 לחוק לתיקון דיני המשפחה (מזונות), השתי"ט-1959, קובע:
29
30 "אדם חייב במזונות הילדים הקטנים שלו והילדים
31 הקטנים של בן זוגו לפי הוראות הדין האישי החל
32 עליו, והוראות חוק זה לא יחולו על מזונות אלה.

בית משפט לענייני משפחה במחוז ת"א

תמ"ש 21910-02-10

תמ"ש 35645-06-11

תמ"ש 35716-06-11

תמ"ש 35695-06-11

בפני כב' השופטת אסתר ז'יטניצקי רקובר

1 (ב) אדם שאינו חייב במזונות הילדים הקטינים שלו
2 והילדים הקטינים של בן-זוגו לפי הוראות הדין האישי
3 החל עליו, או שלא חל עליו דין אישי, חייב
4 במזונותיהם, והוראות חוק זה יחולו על מזונות אלה".

5
6 3.2.3 היות ועסקינן בבנות זוג חד-מיניות סעיף 3(א) לחוק, המתייחס לדין האישי
7 אינו חל עליהן וכן לא חל עליהן סעיף 3(ב) לחוק אשר על פי הפסיקה אינו
8 חל על בני זוג, שהינם בגדר ידועים בציבור ואינם נשואים זה לזה.

9
10 3.2.4 אין חולק כי הנתבעת לא אימצה את הקטין כדין.

11
12 3.2.5 בבית המשפט המחוזי בחיפה בתיק עמ"ש (חי') 22050-06-11 ר.ס נ' ע.ר.
13 (פורסם בנבו ביום 13.5.12) דנה כב' השופטת שושנה שטמר בחבותו של בן
14 זוג ידוע בציבור לשאת במזונות קטינות, שאומצו על ידי הידועה בציבור
15 שלו, שעה שהיו השניים בקשר זוגי.

16
17 3.2.6 כב' השופטת שטמר קבעה בפסק הדין כי יש לחייב את הידוע בציבור על פי
18 עקרונות, המבוססים על היחסים החוזיים שהיו בין השניים.

19
20 3.2.7 בנסיבות דנא, המדובר בבנות זוג מאותו מין וכל עוד לא אמר המחוקק את
21 דברו הדרך היחידה לבחון היש מקום לחייב את הנתבעת בתשלום
22 מזונותיו של הקטין הינה על פי דיני החוזים.

23
24 3.2.8 וכפי שקבעה כב' השופטת שושנה שטמר, בבית המשפט המחוזי בחיפה,
25 בתיק עמ"ש (חי') 22050-06-11 ר.ס נ' ע.ר, בעמ' 16 ו-17 לפסק הדין:

26
27 "על פי הפסיקה, אין דיני המשפחה ממצים את כל
28 מכלול היחסים המשפטיים בין בני משפחה, על אחת
29 כמה וכמה בין שאינם בני משפחה. דרך המלך בכל
30 הנוגע לענייני מזונות, ובעיקר כאשר המשפחה היא
31 "משפחה שמרנית" – הורים ביולוגיים וילדים
32 ביולוגיים – היא אכן הדרך המוגדרת בחוק המזונות,

בית משפט לענייני משפחה במחוז ת"א

תמ"ש 21910-02-10

תמ"ש 35645-06-11

תמ"ש 35716-06-11

תמ"ש 35695-06-11

בפני כב' השופטת אסתר ז'יטניצקי רקובר

1 אך חוק המזונות אינו שולל אפשרות של שימוש בדיני
2 החוזים הכלליים, במקרים בהם אין דיני המשפחה
3 נותנים מענה דרוש, בעיקר ל"משפחות לא שמרניות".
4 עמד על כך הנשיא ברק ברע"א 8256/99 – פלונית נ'
5 פלוני ואח'. פ"ד נח (2), 213 עמ' 229-228, בכותבו:
6 "... אין מניעה עקרונית מלבחון את שאלת המזונות על
7 פי דיני החוזים, וזאת מבלי להכריע בשאלת הסטטוס.
8 מכיוון שכך, עלינו לבחור באחת משתי זוויות הראיה
9 עליהן עמדתי. הנכריע ערעור זה בדרך הסטטוס או
10 בדרך ההסכם? דעתי הינה כי ראוי הוא שנלך בדרך
11 החוזה" (ראו גם ע"א 449/79 סלמה נ' סלמה, [פורסם
12 בנבו] פדאור 18.2.80, להלן "פרשת סלמה").
13 דברי הנשיא ברק נאמרו אמנם לגבי מזונות הידועה
14 בציבור אולם אין כל סיבה שלא ללמוד מהם גם
15 בפסיקה לגבי מזונות הילדים."

16
17 3.2.9 עוד הוסיפה כב' השופטת שטמר וקבעה בפסק דינה:

18
19 "הדין הישראלי מכיר, אם כך, באפשרות לפסוק על פי
20 עילות או הסדרים מדיני החוזים, גם כאשר אנו
21 עוסקים ביחסים בתוך התא המשפחתי. חוזה, ובכללו
22 חוזה למזונות או לתמיכה, יכול להעשות בעל פה, בכתב
23 או בכל דרך אחרת, כאמור בסעיף 23 לחוק החוזים ואף
24 על פי התנהגות הצדדים".

25
26 3.2.10 אכן עד לעת האחרונה הייתה קביעת ההורות המשפטית נקבעת באופן

27 מסורתי על פי היסוד הגנטי-פיזיולוגי של האב והאם.

28
29 3.2.11 וכפי שהיטיב לתאר זאת ד"ר יחזקאל מרגלית במאמרו על קביעת הורות

30 משפטית בהסכמה כמענה לאתגרי קביעת ההורות המשפטית בעת

31 החדשה, דין ודברים (תשע"ב-2012), 553, 554:

בית משפט לענייני משפחה במחוז ת"א

תמ"ש 21910-02-10

תמ"ש 35645-06-11

תמ"ש 35716-06-11

תמ"ש 35695-06-11

בפני כב' השופטת אסתר ז'יטניצקי רקובר

1 "בעבר הייתה משפחה קלסית מוגדרת, מבחינה
2 סוציולוגית, כזוג הורים הטרוסקסואליים החיים תחת
3 קורת גג אחת עם ילדיהם. מאז אפשר לראות כי
4 שינויים סוציולוגיים שונים גורמים לשינויים מהירים
5 וחריפים בהגדרת המשפחה, הזוגיות, ההורות. ויחסי
6 הורים וילדים. קביעת הורות משפטית עד לתקופה
7 המודרנית ואתגריה הרפואיים-מדעיים לא היו דילמה
8 אמיתית. אביו ואמו של ילוד נקבעו באופן מסורתי על
9 פי היסוד העובדתי, הגנטי והפיזיולוגי, שכן כל אחד
10 מהם תרם את תרומתו הביולוגית להבאת הילד לעולם
11 – האב בהזרעת האם בזרעו, והאם בתרומתה הגנטית
12 והפיזיולוגית בנושאה אותו ברחמה, ושניהם ביסוד
13 חברתי-פסיכולוגי בשל רצונם לגדלו כילדם ולמלא
14 כלפיו את החובות ההוריות השונות...
15 אולם כיום עם ירידת קרנו של סטטוס הנישואים
16 הביו-נורמטיבי וקידוש אוטונומיית הפרט ורצונו,
17 ובייחוד בשל הטכנולוגיה הרפואית המתקדמת,
18 המאפשרת לא אחת עירובו של צד שלישי החיצוני לתא
19 המשפחתי בהורות הנרקמת, אפשר להפריד בין
20 הזוגיות, המיניות והפריון. הפרדה זו גוזרת בהכרח
21 יצירתן של דילמות משפטיות קשות ביותר בנוסח
22 משפט שלמה בהליך קביעת ההורות המשפטית"...

23
24 "גם בארץ אפשר למצוא מגמה של זניחת הזיקה
25 למבנה המשפחה וההורות המסורתית לטובת הכרה
26 הולכת ומתעצמת וזכויות פרטים שונים המבקשים
27 להכיר בהם לא מכוח הזיקה הטבעית – גנטית אל הילד
28 ולא מכוח סטטוס הנישואים אלא דווקא מכוח היסוד
29 חברתי. אפשר למצוא בין היתר את יישומו של מודל
30 זה בהקשרים האלה: ... בזכות הורה מאמץ, הורה
31 במשפחה אומנת והורה חורג; הכרה בזכויות הוריות
32 הולכות ומשתוות של בני זוג חד-מיניים, כהכרה

3.2.12

בית משפט לענייני משפחה במחוז ת"א

תמ"ש 21910-02-10

תמ"ש 35645-06-11

תמ"ש 35716-06-11

תמ"ש 35695-06-11

בפני כב' השופטת אסתר ז'יטניצקי רקובר

1 בתוקפו של צו אימוץ שניתן בחו"ל לשתי בנות זוג
2 וזכותן להירשם במרשם האוכלוסין כשתי אימהות
3 משפטיות ואף אישורו של אימוץ צולב של ילדי בנות זוג
4 לסביות...".

4. האם בנסיבות דנא התקיימה התחייבות חוזית בין השתיים

8 4.1 סעיף 23 לחוק החוזים (חלק כללי), תשל"ג-1973, קובע:

10 "חובה יכול שייעשה בעל פה, בכתב או בצורה אחרת,
11 זולת אם היתה צורה מסויימת תנאי לתקפו על פי חוק
12 או הסכם בין הצדדים".

14 4.2 בנות הזוג לא טרחו לעגן את יחסיהן בהסכם בכתב וכן לא טרחו להגיש בקשת
15 אימוץ, בה מבוקש כי הנתבעת תאמץ כחוק את הקטין.

17 4.3 כל שנתר לבדוק הוא מה הייתה הסכמתן "הלא כתובה" של בנות הזוג. הסכמה
18 אשר ניתן ללמוד מדרך התנהלותן קודם לידת הקטין ולאחריה.

20 4.4 התובעת והנתבעת חלוקות בשאלה כיצד ראו את התינוק שיוולד לתובעת האם
21 כתינוק שכל אחת מהן תשמש כאמו או תינוק, השייך לתובעת בלבד. התובעת
22 טענתה כי הכוונה הייתה לתינוק משותף וכי כך נהגו מאז לידתו ואילו הנתבעת
23 טענתה כי כבר מלכתחילה תוכנן כי התינוק יהא של התובעת בלבד ואכן התובעת
24 הייתה זו שהחליטה בפועל את כל ההחלטות עבורו.

4.5 הסכמות בנות הזוג קודם לידת הקטין

28 4.5.1 התובעת העידה בחקירתה הנגדית כי אלמלא הנתבעת, שהייתה לצידה
29 וידיעתה כי שתיהן יגדלו את הקטין יחד לא הייתה נכנסת להיריון וזו
30 עדותה, עמ' 25 לפרוטוקול, מיום 21.11.2011:

בית משפט לענייני משפחה במחוז ת"א

תמ"ש 21910-02-10

תמ"ש 35645-06-11

תמ"ש 35716-06-11

תמ"ש 35695-06-11

בפני כב' השופטת אסתר ז'יטניצקי רקובר

1 "ת. הוא יצא מהבטן שלי ואני לא הייתי מביאה
2 ילד בחיים, למרות שאני אוהבת אותו ואם היא
3 לא הייתה לוחצת ואני בן אדם שלא היה לי
4 קשר מעולם עם ילדים, ידעתי שיש לי פה
5 אישה שיודעת מה זה ילדים וכיום היא
6 מתעסקת בחינוך מיוחד, אני עשיתי את זה כי
7 רציתי לתת לה תיקון...".
8

9 4.5.2 ובהמשך חקירתה הנגדית בעמ' 30 לפרוטוקול, מיום 21.11.2011 ממשיכה
10 התובעת ומעידה כי:

11
12 "ש. שקלת להיכנס להיריון עם גבר?
13 ת. כן, אחת השיחות שלי עם מ' היו לנו הרבה
14 אופציות, ואחת האופציות אמרתי לה שאולי
15 נביא ילד ממישהו שהוא הומו, יש לנו הרבה
16 חברים, וכשניסע הילד יוכל להיות אצל אביו,
17 ואז מ' אמרה את המשפט הבא: בשום פנים
18 ואופן לא ואני ואת זה השלם."
19

20 4.5.3 אחותה של התובעת העידה אף היא בעמ' 108 לפרוטוקול, מיום
21 : 14.3.2012

22
23 "ש. היא נורא רצתה ילד נכון?
24 ת. הרבה פחות ממ'.
25 ש. היא רצתה ילד?
26 ת. היא רצתה די בלחץ של מ'".
27

28 4.5.4 מנגד העידה הנתבעת בחקירתה הנגדית, עמ' 145 לפרוטוקול, מיום
29 : 11.9.2012

30
31 "ש. את אומרת בסעיף 7 שסיכמתן שש' תלד את
32 ילדיכן?

בית משפט לענייני משפחה במחוז ת"א

תמ"ש 21910-02-10

תמ"ש 35645-06-11

תמ"ש 35716-06-11

תמ"ש 35695-06-11

בפני כב' השופטת אסתר ז'יטניצקי רקובר

1 ת. לא סיכמנו. היא כנראה הבינה את זה כך. לא

2 סיכמנו.

3 ש. מי זו היא?

4 ת. לש'. ש' הבינה את זה כך".

5
6
7 4.5.5 ובעמ' 146 העידה הנתבעת :
8

9 "ת. ... אני התבגרתי וש' התבגרה ואני זוכרת

10 שלקראת אחרי משהו כמו 12 שנה או 15

11 שנה, יכול להיות שאז היא אמרה אני

12 מתבגרת ואני רוצה להביא, היא העלתה את

13 זה שהיא רוצה להביא ילד שימשיך אותה.

14 אז אני אמרתי לה ש', אם את רוצה להביא

15 ילד לעולם כל עוד אני חיה פה איתך וזה

16 צריך להיות קודם כל החלטה שלך ואני

17 מתכוונת לזה... כשהיא העלתה את זה היא

18 אמרה אנו נהיה שתי אימהות ואני מעולם

19 לא הסכמתי למונח הזה שתי אימהות.

20 לעולם לא אמרתי לה שאני אהיה אמא או

21 כל דבר אחר ואני אגיד לך למה. הזוגיות

22 שלנו לא הייתה זוגיות יציבה. זה משהו

23 ששמרתי לעצמי ובגלל זה אני גם לא

24 מיהרתי לחתום על כלום ובטח שלא העלנו

25 את זה אף פעם וזה היה לי מקום מאד נוח

26 המקום הזה...

27 ש. את כותבת בסעיף 11 לתביעה שלך ואני מצטט,

28 שנולד לכן ילד משותף.

29 ת. א' נולד ואני מאד שמחתי שא' נולד. אני יכולה

30 להגיד לך ממה שאני מרגישה, אני מעולם לא

31 הרגשתי שא' הוא שלי ורציתי להאמין שהוא

32 שלי. (הדגשה שלי – א.ז.ר.).

בית משפט לענייני משפחה במחוז ת"א

תמ"ש 21910-02-10

תמ"ש 35645-06-11

תמ"ש 35716-06-11

תמ"ש 35695-06-11

בפני כב' השופטת אסתר ז'יטניצקי רקובר

- 1 ש. מה התכוונת כשכתבת את זה?
2 ת. רציתי להאמין שהוא שלי אבל כשא' נולד לא
3 לקח הרבה זמן שש' נכנסה לאחד מהדיכאונות
4 שלה... יכול להיות שרציתי להאמין שהוא
5 הילד שלי גם המשותף אך בפועל זה לא היה
6 הילד המשותף. (הדגשה שלי – א.ז.ר.).
7

8 4.5.6 ובהמשך עדותה של הנתבעת בחקירתה הנגדית בעמ' 153 מעידה
9 הנתבעת:

- 10
11 "ת. כשש' יצאה עם א' מבית החולים שאלתי אותה
12 למה היא לא רשמה את א' על שמי והתשובה
13 שהיא ענתה לי שבבית חולים לא מכירים בכזה
14 מושג בשתי אימהות שאין להן חוזה
15 ביניהן...".

16
17 התנהלות בנות הזוג ביחס לקטין מאז לידתו ועד לפירודן 4.6

18
19 4.6.1 כפי שיבואר להלן, מאז לידתו של הקטין הנתבעת לקחה חלק נכבד
20 בגידולו וזו עדותה עמ' 157 לפרוטוקול, מיום 13.9.12:

- 21
22 "ת. מחמש בצהריים ועד שבע בערב אני טיפלתי
23 בא' ומשעה סביבות שבע וחצי עד שמונה וחצי
24 כשהוא היה הולך לישון ש' הייתה מקלחת
25 אותו והוא היה נכנס לישון לבד. אני הייתי
26 נותנת לילד לאכול".

- 27 ש. מחליפה לו חיתול?
28 ת. לא. בין חמש לשבע אני נתתי לא' לאכול,
29 ירדתי עם א' לגינה ושיחקתי עם א' ואני
30 עשיתי את זה באהבה מלאה ובנתינה מלאה
31 כמו שמאפיינת אותי בעוד 200 ילדים שאני

בית משפט לענייני משפחה במחוז ת"א

תמ"ש 21910-02-10

תמ"ש 35645-06-11

תמ"ש 35716-06-11

תמ"ש 35695-06-11

בפני כב' השופטת אסתר ז'יטניצקי רקובר

1 מטפלת כל יום עד השעה שלוש וחצי
2 בצהריים."

4.6.2 ובעמ' 169 העידה הנתבעת:

6 "ת. כל עוד חייתי בבית עם א' אני בן אדם עם נתינה
7 ענקית ואין לי גבולות לנתינה וגם לא ציפיתי לקבל
8 שום דבר בתמורה. אני ידעתי את מקומי אבל ידעתי
9 שא' צריך אותי. זה נכון שאני קמתי בלילה וזה נכון
10 שטיפלתי בו. אני אוהבת את א' אבל אני בטוחה
11 שגם ש' אוהבת אותו וגם המשפחה שלה. כל עוד
12 חייתי בבית אני נתתי לעצמי 100 אחוז אבל זה לא
13 הפך אותי להיות הורה של א' או מחליטה בשביל א'
14 והשלוש שנים האחרונות מראות בדיוק מה מקומי.
15 אני לא מתחרטת על מה שעשיתי. אני כן טיפלתי
16 בא'. אני טיפלתי בו בבית".

18 4.6.3 מר י' מטעם התובעת העיד בעמ' 82 לפרוטוקול מיום 28.11.2011:

20 "ש. אתה בעצם מעיד פה בבית המשפט שברור
21 היה לש' שא' הוא ילד משותף להם לכל דבר
22 ועניין וזה הסיכום שלהם?
23 ת. לא רק לש', לכל הסובבים אותן. זה היה ברור
24 כי במשפחת ש' ומ' לא היה אחד שקראו לה
25 אמא והייתה ש' ומ', מ' הדביקה לה והיא לא
26 קראה לעצמה מ', והיא רצתה להיות מ'
27 בשבילו. אני אומר לך שאולי הן לא חשבו על
28 זה במודע, אך בוודאי שהייתה פה אמירה שלא
29 הייתה אחת אמא יותר מהשנייה. מ' אמרה לי
30 שמדובר בילד שלה לכל דבר ועניין מספר
31 פעמים. אפילו שאלתי אותה זה לא מביך אותך

בית משפט לענייני משפחה במחוז ת"א

תמ"ש 21910-02-10

תמ"ש 35645-06-11

תמ"ש 35716-06-11

תמ"ש 35695-06-11

בפני כב' השופטת אסתר ז'יטניצקי רקובר

1 שרואים שהצבעים בהירים ואת פחות בהירה,

2 היא אמרה לי מה זאת אומרת זה ילד שלי...".

3
4 4.6.4 מנגד העיד מר ש' פ' מטעם הנתבעת בחקירתו הנגדית ביום 11.9.2012 בעמ'

5 : 130

6
7 "אני לא יודע מה היא הצהירה בחוץ. אני יודע מה היא

8 אמרה לי בשיחות בינינו שהיא מרגישה אמנם קשורה

9 לילד אוהבת אותו וכו' ודואגת לו אך בפועל את זה אני

10 זוכר מתוך תסכול מתמיד, מרגע שהוא נולד ש' מידרה

11 אותה לחלוטין מכל יכולת של החלטה לגבי איך לטפל

12 בו, מה לעשות איתו וכו'...

13 יתכן שמ' דרך דיבור יום יומי שוטפת יכלה להציג את

14 עצמה גם כאמא שלו אך זה לצרכים ולא הייתה להם

15 שום משמעות מעשית...".

16
17 5.7 מכל העדויות שהושמעו בבית המשפט עולה כי התובעת הסכימה להרות רק לאור

18 העובדה שהנתבעת הייתה לצידה וכי היא רצתה ששתיהן תשמשנה כאימהות

19 לקטין שיוולד.

20
21 5.8 הנתבעת הודתה שאכן רצונה של התובעת היה ששתיהן תשמשנה כאימהות לקטין

22 אך היא לא ראתה את עצמה כאם נוספת. מאידך הודתה הנתבעת בחקירתה

23 "שרצתה להאמין שהקטין שלה". עוד הודתה הנתבעת כי בצאתה של התובעת

24 מבית החולים שאלה הנתבעת את התובעת למה לא רשמה אותה כאם נוספת לאי

25 ברישומי משרד הפנים. שאלה שכזו מטילה בספק את עדותה של הנתבעת שלא

26 רצתה כלל לשמש כאם נוספת.

27
28 5.9 טענת הנתבעת כי לא התכוונה לשמש כאם נוספת לקטין נסתרת על ידי התנהגותה

29 בפועל ויצירת מצג כלפי התובעת וכולי עלמא ובנסיבות אלה, ראוי לאמץ את

30 הדברים שנאמרו בפסק הדין בעמ"ש (חיי) 22050-06-11 ר.ס. נ' ע.ר, בעמ' 21 :

31

בית משפט לענייני משפחה במחוז ת"א

תמ"ש 21910-02-10

תמ"ש 35645-06-11

תמ"ש 35716-06-11

תמ"ש 35695-06-11

בפני כב' השופטת אסתר ז'יטניצקי רקובר

1 "לגירסתי ע' היה מודע היטב לכך שהוא ימלא תפקיד
 2 האב המאמץ לבנות. אולם אפילו אם הוא לא סבר כך,
 3 ובעניין זה אין אני מקבלת את גירסתו, הרי כלפי
 4 הסביבה והילדות הוא יצר מצג מלא שהוא אכן האב
 5 המאמץ בפועל. לענין זה אומרת גבריאלה שלו:

6
 7 "... יכול אדם למצוא את עצמו קשור בחוזה חרף העדר
 8 כוונה מצדו, אם ניתן להסיק באורח סביר מדבריו או
 9 מהתנהגותו גמירת דעת להתקשר עם הצד השני
 10 בחוזה" (גבריאלה שלו, דיני חוזים – החלק הכללי, דין
 11 – הוצאה לאור בע"מ, מהדורת תשס"ה – 2005, עמ'
 12 174).

13
 14 5.10 מכל האמור לעיל, עולה כי התובעת הרימה את נטל ההוכחה והוכיחה כי בפועל
 15 שתיהן יחד היו אימהות לקטין וגידלוהו יחד, תנא דמסייע הינן תביעותיה של
 16 הנתבעת לאפוטרופסות, למשמורת והתביעה הרכושית שהוגשו כולן ע"י הנתבעת
 17 לבימ"ש זה.

6. תביעות האפוטרופסות והמשמורת שהגישה הנתבעת

20
 21 6.1 כאן המקום להקדים ולציין מספר עובדות והן:

22
 23 6.1.1 בסוף חודש ינואר 2010 נפרדו בנות הזוג, פרידה אשר ארעה, לטענת
 24 התובעת, לאור בגידתה של הנתבעת בתובעת עם בת זוג אחרת.

25
 26 6.1.2 ביום 11.2.2010 הגישה הנתבעת לבית משפט זה שלוש תביעות: תביעות
 27 לקבלת אפוטרופסות ומשמורת משותפת על הקטין ותביעה לפירוק שיתוף
 28 ואיזון משאבים.

29
 30 6.1.3 במסגרת תביעת המשמורת שהגישה הנתבעת ביקשה הנתבעת למנותה
 31 כאפוטרופא זמנית על הקטין עד לדיון בתביעה גופה ומתן מינוי קבוע וזאת
 32 לאור טענתה כי הקטין הינו בן המשותף של התובעת והנתבעת יחד.

בית משפט לענייני משפחה במחוז ת"א

תמ"ש 21910-02-10

תמ"ש 35645-06-11

תמ"ש 35716-06-11

תמ"ש 35695-06-11

בפני כב' השופטת אסתר ז'יטניצקי רקובר

1

2 מאוחר יותר ולאחר קבלת תסקיר סעד ביקשה הנתבעת למחוק את תביעת

3 האפוטרופסות והמשמורת שהוגשו על ידה וביום 10.2.2011 נמחקו

4 התביעות לאור בקשת הנתבעת.

5

6 במסגרת תביעת האפוטרופסות על הקטין, שהוגשה על ידי הנתבעת, כתבה הנתבעת

7 בבקשתה למנותה כאפוטרופא זמנית לקטין כך:

8

9 "סע' 3. לאורך כל תקופת הקשר ביניהן דיברו בנות הזוג על

10 נושא הרחבת התא המשפחתי. לאחר חמש עשרה

11 שנים בהן ניהלו חיי זוגיות משותפים, סיכמו כי

12 המשיבה תלד את ילדן (הדגשה שלי – א.ז.ר.).

13

14 סע' 5. במהלך ההיריון שוחחו בנות הזוג רבות על נושא

15 ההורות המשותפת, ואף תכננו לפנות לעורך דין כדי

16 להגיש בקשה להכרה משפטית בתובעת כאמו של

17 התינוק שיולד.

18

19 סע' 6. ביום 30.1.2004 נולד במזל טוב ילדן המשותף של בנות

20 הזוג, א'. מיום לידת הקטין, בנות הזוג יצרו עבור

21 הקטין מציאות חיים בה שימשו המבקשת והמשיבה

22 כאימהות עבורו".

23

24 סע' 7. מרגע שהקטין נולד הוא הוצג בכל מקום כבן המשותף

25 של בנות הזוג – אצל רופא הילדים, בטיפת חלב, אצל

26 השכנים, חברים, משפחה וכו'. המבקשת יצאה איתו

27 לטיולים, ליוותה אותו לטיפת חלב והצהירה בגאווה כי

28 זהו בנה. המבקשת טיפלה בקטין במסירות אין קץ

29 ונהגה להחזיק אותו במשך שעות על ידו".

30

31 ובסעיפים 17 ו-23 לכתב התביעה בתביעת האפוטרופסות טענה הנתבעת כי:

32

בית משפט לענייני משפחה במחוז ת"א

תמ"ש 21910-02-10

תמ"ש 35645-06-11

תמ"ש 35716-06-11

תמ"ש 35695-06-11

בפני כב' השופטת אסתר ז'יטניצקי רקובר

1 "סע' 17. אמנם בסופו של דבר, התובעת לא הגישה בקשה
2 להכרה משפטית מסודרת בקשר "אם- ילד" שבינה
3 ובין הקטין, אך מבחינת הקטין ומבחינת כל הסובבים
4 את בנות הזוג, התובעת הינה אמו הטבעית של הקטין
5 כשם שהנתבעת הינה אמו..."

6
7 סע' 23 התובעת סבורה כי אין הנתבעת ראויה ויכולה לגדל את
8 הקטין לבדה, להעניק לו את החום ואת תשומת הלב
9 הראויים, בשל אופייה הבלתי סובלני, בשל
10 התעסקותה הבלתי פוסקת בעצמה, בשל העובדה כי
11 היא סובלת מדיכאון ובשל העובדה כי הקטין הינו בעל
12 צרכים מיוחדים....

13
14 6.4 אף בתביעת המשמורת ובתביעה הרכושית שהגישה הנתבעת חזרה הנתבעת על
15 הדברים שצוינו לעיל ואף טענה בסעיף 13 לתביעתה הרכושית כי בשל מצבה הנפשי
16 של התובעת נשאה הנתבעת בעול גידול הקטין והטיפול היום יומי בו הרבה מעבר
17 לתובעת עצמה.

18
19 6.5 התובעת טענה מנגד כי יש לדחות את תביעות האפוטרופסות והמשמורת על הסף
20 שכן אין לנתבעת כל מעמד כלפי הקטין שכן הנתבעת לא אימצה את הקטין כדין וכי
21 בנות הזוג לא חתמו על הסכם הורות משותפת.

22
23 6.6 בחקירתן הנגדית נחקרו הן התובעת והן הנתבעת על האמור בכתבי טענותיהן,
24 כשהנתבעת טענה כי האמור בכתב תביעתה נעשה רק כדי לזכות בהסדרי ראייה עם
25 הקטין וכי בפועל לא הייתה בגדר אם שנייה לקטין ולא ראתה את עצמה כאמו
26 ואילו התובעת טענה כי האמור בכתב הגנתה נעשה על מנת להעניש את התובעת על
27 דבר בגידתה, שכן הרגישה מרומה וכי התובעת לא רצתה שלמרות בגידתה בה
28 תזכה הנתבעת בקטין.

29
30 6.7 לאחר ששמעתי את כל העדויות בתיק ובכללן את עדויות בנות הזוג, הנני מתקשה
31 לקבל את עדותה של הנתבעת כי כל שטענה בכתב תביעתה לא היה נכון וכי נעשה
32 רק כדי לזכות בהסדרי ראייה עם הקטין, שכן הנתבעת היא זו שפתחה בהליכים על

בית משפט לענייני משפחה במחוז ת"א

תמ"ש 21910-02-10

תמ"ש 35645-06-11

תמ"ש 35716-06-11

תמ"ש 35695-06-11

בפני כב' השופטת אסתר ז'יטניצקי רקובר

1 ידי הגשת תביעות לאפטרופסות ולמשמורת משותפת אשר כדי לזכותה בתביעות
2 אלה, די היה שתציין את דבר הגידול המשותף וטובת הקטין ולא היה כל צורך
3 לציין את התכנון המשותף ואת העובדה שבנות הזוג ראו כל העת את הקטין כבן
4 המשותף.

5

6 לעומת זאת, התובעת בכתב הגנתה הדגישה דווקא את העדר האימוץ החוקי והעדר 6.8
7 הסכם הורות כתוב וטענתה כי התכחשותה נעשתה על מנת להעניש את הנתבעת
8 נראית לי יותר הגיונית מאשר טענותיה של הנתבעת אשר פתחה בהליכים.

9

10 הרושם שנוצר הינו משהבינה הנתבעת כי תביעתה לאפטרופסות ולמשמורת עשויה 6.9
11 לגרור את חיובה במזונות חזרה בה מטענותיה.

12

13 זאת ועוד ראוי לציין כי אף בתביעה הרכושית שהגישה הנתבעת כנגד התובעת 6.10
14 תיארה הנתבעת את מערכת היחסים בינה לבין הקטין "כאם ובן" וכך טענה בסעיף
15 45 לכתב התביעה הרכושית:

16

17 "יצוין כי מצבו הנפשי של הקטין הולך ומתדרדר, הקטין, אשר
18 כל חייו חי עם אימו, שגידלה אותו, דאגה לו, שיחקה עימו
19 וחיבקה אותו, מצוי כעת במצב נורא של חוסר אונים, לאחר
20 שנעקר מזרועות אימו!!" (הכוונה לנתבעת- הבהרה שלי א.ז.ר.).

21

22 ובסעיף 48 לתביעה הרכושית:

23

24 "מיום לידת הקטין, בנות הזוג יצרו עבור הקטין מציאות חיים
25 בה שימשו התובעת והנתבעת כאימהות עבורו".

26

27 ובסעיף 50 לתביעה הרכושית:

28

29 "התובעת נהגה לטפל בבנה, מיום לידתו, לאורך כל חייו, בכל
30 האמצעים העומדים לרשותה: ריפוי בעיסוק, טיפולים
31 באמצעות אומנות, טיפולי קלינאית תקשורת, תרפיה באומנות
32 וטיפולים בשיטת ושדי. התובעת ניהלה את הקשר מול כל

בית משפט לענייני משפחה במחוז ת"א

תמ"ש 21910-02-10

תמ"ש 35645-06-11

תמ"ש 35716-06-11

תמ"ש 35695-06-11

בפני כב' השופטת אסתר ז'יטניצקי רקובר

1 אנשי המקצוע, ולנוחיות הקטין, דאגה שכל הטיפולים יינתנו
2 לקטין במסגרת שיעורים פרטיים בביתם...".

3
4 6.11 מתצהירי הצדדים, עדויותיהם וכל התביעות שהוגשו על ידן עולה כי כוונת בנות
5 הזוג הייתה לגדל את הקטין יחד ואכן הנתבעת הייתה מעורבת בכל הליך ההפריה,
6 ליוותה, תמכה ועודדה כשהתובעת העידה שלא הייתה נכנסת לכל התהליך אלמלא
7 הנתבעת. מרגע לידתו של הקטין הייתה הנתבעת מעורבת בגידולו בצורה שווה
8 לתובעת אם לא מעבר לכך, שכן הנתבעת העידה כי היא זו שטיפלה בו מרגע
9 שהקטין חזר הביתה מהמסגרת החינוכית ועד לשעה בה הלך לישון ומשכך, נוצרה
10 התחייבות חוזית של הנתבעת כלפי הקטין וכלפי התובעת למלא את חובותיה כלפי
11 הקטין ובכללם חובת המזונות.

12
13 6.12 וכפי שקבעה כב' השופטת שטמר בפסק דינה שצוטט לעיל:

14
15 "לטעמי, ההסכמה להכניס את הילד אל תוך המסגרת
16 המשפחתית, כאשר אחד מבני הזוג מאמץ אותו והשני מסכים
17 לכך, יוצרת התחייבות חוזית הן כלפי הילד והן כלפי המאמץ
18 לפיה הוא ימלא חובות של הורה כלפי הילד, לרבות חובת
19 מזונות. התחייבות זו מעוגנת אף בנימוקים של "טובת הילד"
20 וחובת "תום הלב". טובת הילד מחייבת כי החלטה לאימוץ
21 וההסכמה כי הילד המאומץ, יוכנס למסגרת המשפחתית,
22 תהיה החלטה ליחסים של קבע ושל הענקה כהורה. הסכמה
23 לאימוץ על ידי בן זוג ולהבאת הילד אל תוך המערכת
24 המשפחתית, חייבת להיות אף היא בעלת אופי של קבע ושל
25 נטילת אחריות וחובות הוריות".

26
27 "דעתי היא שהכנסת הילד בהסכמה אל תוך המערכת הזוגית
28 גם של ידועים בציבור, מביאה לתוצאה שווה כמו הבאתו לזוג
29 נשוי. אותו רציו יפעל בשני המקרים: ההתחייבות כלפי הילד
30 וכלפי בן הזוג, לשאת בצורכי הילד בשיתוף עם בן הזוג. יהיה
31 הבדל בין זוג נשוי לבין זוג החי במודל של "ידועים בציבור"
32 במובן זה שבנישואין יקל יותר להניח כי בן הזוג הסכים לכך

בית משפט לענייני משפחה במחוז ת"א

תמ"ש 21910-02-10

תמ"ש 35645-06-11

תמ"ש 35716-06-11

תמ"ש 35695-06-11

בפני כב' השופטת אסתר ז'יטניצקי רקובר

- 1 שהילד יוכנס למערכת הזוגית כאשר שני הצדדים נושאים
2 בחובות הוריים כלפיו. במערכת של ידועים בציבור, נבחן גם
3 פרמטרים נוספים, כמו כוונה להמשכיות ולהתמדה ביחסים".
4
- 5 6.13 פה המקום להתייחס לטענת הנתבעת כי מערכת היחסים ביניהן הייתה בלתי יציבה
6 ורצופה בבגידות של כל אחת מהן ברעותה.
7
- 8 6.13.1 העובדה שמערכת היחסים ביניהן הייתה מערכת יחסים של 21 שנה,
9 למרות הבגידות, מעפילה על הטענה כי מערכת היחסים הייתה בלתי
10 יציבה.
11
- 12 6.13.2 בנות הזוג רכשו בשנת 2001 דירה יחד, עובדה המלמדת כי כוונתן הייתה
13 לבסס ולקבע את מערכת היחסים שביניהן.
14
- 15 6.13.3 התובעת אף העידה כי אלמלא הנתבעת לא הייתה נכנסת להיריון מתרומת
16 זרע וכי הסתמכה על מערכת היחסים שביניהן.
17
- 18 **7. התביעות הרכושיות** .7
19
- 20 7.1 לפני שתי תביעות רכושיות הדדיות:
21
- 22 **האחת** – תביעה לפירוק שיתוף, איזון משאבים, סעד הצהרתי, שמירת זכויות על פי
23 חוק יחסי ממון, שהגישה הנתבעת כנגד התובעת ביום 11.2.2010.
24
- 25 **השנייה** – תביעה רכושית שהגישה התובעת כנגד הנתבעת ביום 21.6.2011.
26
- 27 7.2 בתביעה לפירוק שיתוף שהוגשה על ידי הנתבעת ביקשה הנתבעת להצהיר כי הינה
28 שותפה במחצית מהדירה וכל זכויותיה הסוציאליות של התובעת.
29
- 30 7.3 בתביעה הרכושית שהוגשה על ידי התובעת ביקשה התובעת לקבל את דירת
31 הצדדים במסגרת האיזון, וכן לקבל מחצית מזכויות הבעלות שתקבל הנתבעת
32 בדירת הורי הנתבעת אחרי שילכו לעולמם וזאת לאור ההלוואה שניתנה להורי

בית משפט לענייני משפחה במחוז ת"א

תמ"ש 21910-02-10

תמ"ש 35645-06-11

תמ"ש 35716-06-11

תמ"ש 35695-06-11

בפני כב' השופטת אסתר ז'יטניצקי רקובר

1 הנתבעת בסך 70,000 ₪, כשהורי הנתבעת התחייבו לפרוע חוב זה מעיזבונם וכן
2 תבעה את החזרי שכר לימוד ששילמה התובעת עבור הנתבעת ללימודיה.

3
4 7.4 היות ועסקינן בבנות זוג שהינן בבחינת ידועות בציבור ואינן נשואות זו לזו לא חל
5 עליהן חוק יחסי ממון בין בני זוג אלא חזקת השיתוף כשנטל השכנוע מוטל על
6 הטוען לשיתוף בנכסי בן זוגו ועל כן יש להוכיח כי חלה חזקת השיתוף לגבי כל נכס
7 ונכס בפני עצמו.

8
9 דירת מגורי בנות הזוג 7.5

10
11 עיקרי העובדות הינן: 7.5.1

12
13 7.5.1.1 בשנת 2001 רכשו בנות הזוג במשותף דירה ברח' ---- תל אביב,
14 הידועה כגוש ----, חלקה ---, תת חלקה -, בסכום של 716,100 ₪
15 אשר נרשמה בחלקים שווים על שם בנות הזוג ותיקרא להלן –
16 "הדירה".

17
18 7.5.1.2 לצורך רכישת הדירה לקחה כל אחת מהן משכנתא בנפרד בסכום
19 של כ- 300,000 ₪ והחזרי המשכנתא שולמו מתוך החשבון
20 המשותף של השתיים עד לפירודן.

21
22 7.5.1.3 לשם שיפוץ הדירה נטלו בנות הזוג מגיסה של התובעת הלוואה
23 בסך של 25,000 ₪, החזירו 6,000 ₪ במזומן ונותר חוב בסך
24 19,000 ₪.

25
26 7.5.2 בנות הזוג חלוקות ביניהן בשאלה כיצד מומנה יתרת רכישת הדירה ומה
27 החלק שנתן אביה של התובעת והאם נתן זאת כמתנה או כהלוואה שעל
28 בנות הזוג להחזירה.

29
30 7.5.3 התובעת טענתה כי אביה שילם עבורן 60,600 ₪ לצורך השלמת 10%
31 משווי הדירה וכן שהאב שילם את תשלום מס הרכישה, מס בולים ואגרת

בית משפט לענייני משפחה במחוז ת"א

תמ"ש 21910-02-10

תמ"ש 35645-06-11

תמ"ש 35716-06-11

תמ"ש 35695-06-11

בפני כב' השופטת אסתר ז'יטניצקי רקובר

- 1 פתיחת תיק משכנתא בבנק בסך של כ- 17,000 ₪ וכי נתן זאת כהלוואה
2 לבנות הזוג אשר עליהן להחזירה.
3
4 7.5.4 הנתבעת טוענת מנגד כי כל ששילם האב היה את תשלום מס הרכישה ומס
5 הבולים וכי לא שילם כל סכום מעבר לכך.
6
7 7.5.5 כן הוסיפה הנתבעת וטענה כי האב אכן נתן שיק ביטחון בסך 60,600 ₪
8 אשר הוחזר לו וכי בנות הזוג שילמו את הסכום הנ"ל.
9
10 7.5.6 הן התובעת והן אביה לא הביאו כל ראיה כי אכן השיק על סך 60,600 ₪
11 שנתן האב נפדה וכי לא ניתן רק כשיק ביטחון ועל כן לא עמדה התובעת
12 בנטל ההוכחה המוטל עליה להוכיח כי האב שילם 60,600 ₪ לרכישת
13 הדירה ועל כן איני צריכה לדון בשאלה האם סכום זה ניתן כהלוואה או
14 כמתנה. מאידך, הנני מקבלת את עדותו של האב כי שילם את תשלום מס
15 הרכישה בסך 11,568 ₪, ומס הבולים בסך 4,662 ₪ ופתיחת התיק בסך
16 1,258 ₪.
17
18 7.5.7 בנסיבות שפורטו לעיל בו נטלו כל אחת מבנות הזוג משכנתא בסכום זהה
19 ומשנרשם הנכס על שם בנות הזוג בחלקים שווים, הנני קובעת כי לכל אחת
20 מהן מגיע מחצית מהנכס בניכוי יתרת המשכנתא. מהחלק המגיע לנתבעת
21 ינוכו תשלומי המשכנתא ששילמה התובעת במקום הנתבעת, מחצית החזר
22 תשלום מס הרכישה ומס הבולים ופתיחת התיק בצירוף הפרשי הצמדה
23 וריבית ממועד התשלום על ידי אביה של התובעת ועד התשלום בפועל.
24

7.6 הזכויות הסוציאליות של בנות הזוג

- 25
26
27 7.6.1 אומנם בכתב התביעה טענה הנתבעת כי הינה זכאית למחצית מזכויותיה
28 של הנתבעת אך במהלך ההוכחות ובסיכומים זנחה הנתבעת לגמרי את
29 טענתה זו.
30
31 7.6.2 לפיכך אני קובעת כי כל אחת מבנות הזוג תישאר עם כל הזכויות
32 הפנסיוניות הרשומות על שמה.

בית משפט לענייני משפחה במחוז ת"א

תמ"ש 21910-02-10

תמ"ש 35645-06-11

תמ"ש 35716-06-11

תמ"ש 35695-06-11

בפני כב' השופטת אסתר ז'יטניצקי רקובר

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31

7.7 כספי שיפוץ הדירה

7.7.1 בשנת 2004 ערכו בנות הזוג שיפוץ בדירתן ולשם כך נטלו הלוואה בסכום של 25,000 ₪ מגיסה של התובעת, מר י' מ' וסך דומה מפדיון קופת גמל של הנתבעת.

7.7.2 בנות הזוג החזירו 6,500 ₪ במזומן והיות והגיס היה חייב כספים לאביה של התובעת סוכם שיתרת החוב בסך 19,000 ש"ח תשלום בשיקים דחויים לאבי התובעת.

7.7.3 לאחר ששמעתי את עדויות הצדדים שוכנעתי כי בשלב מסוים לאור מצבן הכספי של בנות הזוג הסכים אבי התובעת להמתין עם פירעון השיקים אך לא ויתר על יתרת הלוואה שניתנה ובמועד הפרידה העבירה התובעת לאביה סך של 13,000 ₪, שהיווה את יתרת סכום הלוואה מתוך החשבון המשותף של השתיים.

7.8 ההלוואה בסך 70,000 ₪ שניתנה להוריה של הנתבעת

7.8.1 התובעת טענתה כי בנות הזוג הלוו להורי הנתבעת סך של 70,000 ₪ אשר הורי הנתבעת התחייבו להחזירו אחרי מותם מעיזבונם.

7.8.2 תחילה טענה הנתבעת כי לא הלוו כל סכום ואח"כ הודתה בעמ' 194 לפרוטוקול כי ההלוואה הייתה בסכום של כ- 30,000 ₪, אשר מקורם בפדיון קופת הגמל שלה.

7.8.3 היות והתובעת לא הוכיחה כלל מה מקורם של הכספים שניתנו להורי הנתבעת ומשטענה הנתבעת כי מקורם של הכספים בפדיון קופת גמל שלה ולאחר שקבעתי כי כל צד יישאר עם זכויותיו הפנסיוניות אני קובעת כי התובעת לא הוכיחה את טענתה בדבר החוב.

בית משפט לענייני משפחה במחוז ת"א

תמ"ש 21910-02-10

תמ"ש 35645-06-11

תמ"ש 35716-06-11

תמ"ש 35695-06-11

בפני כב' השופטת אסתר ז'יטניצקי רקובר

1 7.8.4 ראוי לציין כי היות והנתבעת טענה מחד כי כספי השיפוץ בסך 25,000 ₪
2 שולמו על ידה מכספי קופת הגמל שפדתה ומאידך טענה כי ההלוואה
3 להוריה בסך 30,000 ש"ח היו מפדיון קופת הגמל שפדתה לא מצאתי לנכון
4 לחייב את התובעת להחזיר לנתבעת מחצית מהסכום של 25,000 ₪ שיתכן
5 וניתן להוריה של הנתבעת ואשר נדחתה.
6

7.9 מימון לימודיה של הנתבעת

8
9 התובעת לא הוכיחה כלל כי אכן מימנה את לימודיה של הנתבעת עובדה שהוכחה
10 על ידי הנתבעת וע"כ אני דוחה את טענתה.
11

7.10 דמי שימוש ראויים

12
13
14 7.10.1 התובעת לא הגישה תביעה לדמי שימוש ראויים ורק בסוף סיכומיה דרשה
15 דמי שימוש.
16

17 7.10.2 משלא הוגשה תביעה בנידון ולא הוכח גובה דמי השימוש הראויים אין
18 מקום לפסיקת דמי שימוש.
19

8. תביעת האפוטרופסות והסדרי הראיה

20
21
22 8.1 הנתבעת מחקה את תביעת האפוטרופסות אשר הוגשה על ידה ונותרה תביעה
23 למשמורת אשר הוגשה ע"י התובעת.
24

25 8.2 הנתבעת מתנגדת לקבלת אפוטרופסות או משמורת על הקטין.
26

27 8.3 עפ"י סעיף 37 לחוק הכשרות המשפטית והאפוטרופסות התשכ"ב 1962 "לא יתמנה
28 אפוטרופוס אלא מי שהביע לביהמ"ש את הסכמתו לכך" לגבי משמורת, נראה כי
29 לא נכון לקבוע משמורת חוקית לאדם אשר אינו חפץ בה ומשהביעה הנתבעת את
30 התנגדותה לקבל משמורת על הקטין, אין כל מקום להורות על מתן משמורת
31 לנתבעת.
32

בית משפט לענייני משפחה במחוז ת"א

תמ"ש 21910-02-10

תמ"ש 35645-06-11

תמ"ש 35716-06-11

תמ"ש 35695-06-11

בפני כב' השופטת אסתר ז'יטניצקי רקובר

8.4 אי אפשר שלא להתייחס לאמור בתסקיר מיום 4.1.11, שנכתב ע"י פקידת הסעד :

"במצב הנוכחי, העובדה שמ' וש' לא מיסדו את יחסיהן בהסכם וכן העובדה שלמ' אין כל מעמד משפטי כלפי א' אין בה כדי לשנות המצב שמ' וש' הינן הדמויות ההוריות המשמעותיות ביותר בחייו של א'. את סיטואציות החיים הזו לא יצרו ש' ומ' מרצונן החופשי ומתוך בחירה לקיים זוגיות ולרקום משפחה. זכותו של א' וטובתו הנה לאפשר לו המשך הקשר עם מ' וש', האמהות שלו, כפי שהתרגל. גם אם יחסי הזוגיות שלהן עלו על שרטון.

א' קטין עם צרכים מיוחדים ומרובים אשר ייטב אם יהיו לו יותר מאחראי אחד.

קיימת חשיבות רבה להמשך הקשר של מ' עם א' ולהמשך מעורבותה בחייו על אף דרישתה שלא להתמנות כאפוטרופא".

8.5 מהתסקיר עולה כי טובת הקטין היא שמירת קשר בינו לבין הנתבעת ותיטיב

הנתבעת אם תשמור על קשר זה ויתואמו הסדרי ראייה בסיוע פקידת הסעד.

9. סיכום

9.1 משקבעתי כי חלה חובת מזונות של הנתבעת כלפי הקטין, ניתנת לצדדים אפשרות

להודיע לבית המשפט, תוך 20 יום, האם ברצונן לקיים חקירה משלימה בעניין צרכי הקטין או ברצונן להגיש את סיכומיהן בנקודה זו, שכן סוכם בפרוטוקול הדיון מיום 24.9.12 כי הצדדים לא יעמיקו בחקירת צרכי הקטין קודם הכרעה בשאלת החבות.

9.2 ניתן סעד הצהרתי על פיו הזכויות בדירה שייכות לבנות הזוג בחלקים שווים.

9.3 ניתן צו לפירוק שיתוף בדירה ומכירתה בשוק החופשי. לכל אחת מבנות הזוג יכולת

לרכוש את חלקה של בת הזוג במחיר השוק. ממחצית הסכום המגיע לנתבעת יש לנכות תחילה את הסכומים המפורטים בסעי' 7.5.6 ו-7.5.7 בצרוף הפרשי הצמדה וריבית כאמור לעיל.

בית משפט לענייני משפחה במחוז ת"א

תמ"ש 21910-02-10

תמ"ש 35645-06-11

תמ"ש 35716-06-11

תמ"ש 35695-06-11

בפני כב' השופטת אסתר ז'יטניצקי רקובר

- 1
- 2 9.4 בנסיבות דנא ולאור העובדה שהמדובר בתביעות הדדיות כל צד יישא בשכר טרחת
- 3 עוה"ד מטעמו.
- 4
- 5 9.5 ניתנות לפקידת הסעד סמכויות לפי סעי' 19 ו-68 לחוק הכשרות המשפטית
- 6 והאפטרופסות לקביעת הסדרי ראייה בין הנתבעת לקטין וזאת למשך שנה מהיום.
- 7
- 8 9.6 המזכירות תואיל לשלוח העתק מפסק דין זה לצדדים ולסגור את כל התיקים.
- 9
- 10
- 11
- 12 ניתן היום, כ"א אלול תשע"ג, 27 אוגוסט 2013, בהעדר הצדדים.
- 13

אסתר ז'יטניצקי רקובר, שופטת

- 14
- 15
- 16
- 17
- 18
- 19
- 20
- 21